Nápady mého strýčka.

Sděluje Jan Šotek.

Tak tedy ten sjezd míru, začal tentokráte strýček, svolaný na popud ruského cara, už v Haagu pracuje. Jak zprávy dochází, nebude asi úplným fiaskem a možno, že pokazí radost všem těm hyenám v lidské kůži, jež už nad nezdarem jeho jásaly. Už se má s jistotou za to, že když nic jiného, aspoň zřízení mezinárodního smírčího a rozhodčího soudu bude ním uskutečněno. A pro začátek bude toho dost. Je to nad jiné důležitý a vydatný krok ku konečnému zardousení té děsné obludy — války. Ať zatím armády ostanou neztenčeny a vražedné zbroje vyrábí se dál, jen když uvede se tento agitační a poučovatelsky veledůležitý skutek do života. Bude to velká mravní protiváha oněm živlům, co zrovna nyní s úmysly po čertech taškářskými snaží se řemeslo vojenské k nebývalé už úctě povznést a z vojáků anděly, z jich vůdců pak polobohy nadělat. Mne blahými pocity rozechvívá pouhé sejíti se toho sjezdu, třeba tu a tam provázené úmysly neupřímnými byly, neb je to až dosud, pokud vím, ojedinělý úkaz v lidstva dějinách, aby hlavy vládnoucí se sešly a rokovaly buď o zamezení, aneb aspoň o zmírnění hrůz a spoust války. Jestli něco je vymožeností vzdělanosti naší doby, naznačující budoucí její směr a povahu, tož je to tento neobyčejný úkaz v životě národů, jehož význam se nezatlačí, i kdyby tento sjezd nic nevykonal a na čirý humbug se obrátil. To je moje mínění, hochu. Neb už mnoho velkých skutků povstalo z činnosti napřed s nechutí, liknavostí, ba i odporem podnikané.

* * *

Ten mírový sjezd v Haagu vypadá ovšem jako paškvil na skutečné poměry světové, pakli správně znázorňuje, je to do třeštivky zabíhající oslavování vítězných vojáků, jež právě děje se v obou největších a nejpokročilejších republikách světa — v Soustátí americkém a ve Francii. Zrovna jako bychom byli oslavováním svého Dewey-e, vítěze manilského, podrážděli až horečně chuť po téže rozkoši u lidu (vlastně části lidu) francouzského, jali se oni s toutéž bezmezností oslavovati majora Marchanda, vítěze tam někde v Africe, jenž však na komando anglické zas musel nevítězně odtáhnout. Je to příčina pro potřeštěné oslavování sice pramizerná, ale divte se massám, když je chytí psinka, anebo živlům, které, pro jisté svoje účele, nějaké to vojenské oslavování náramně potřebují. Hospodářské a sociální poměry ve Francii i zde upravují se na starých základech tak, že nebudou na dlouho k udržení, a tu vládnoucí třídy tam i zde zabývati chtějí mysl národa něčím jiným, než by zase nějakými prostředky reakčními na dále v moci se utvrdily. Ve Francii je to návrat k monarchii pomocí do nebe vynášené armády — zde pak zabrání, osazování a vydírání nových zemí a na vykrášleném slonu ve vší slávě vedená imperialistická politika. Ta má překlenout ohnivzdorně krater sociální sopky, hrozící chrlením ohněm trustů a lávou vyděračství. Doufejme, že dobrý duch člověčenstva, co svedl národy ku jednání míru, zvítězí nad duchem zlým, myšlénku i dílo války oslavujícím, a zamezí všechnu reakci, tam i zde, pomocí vítězoslavné třeštivky chystanou.

* * *

Četl jsem tuhle, že za příležitosti slavnosti věnčení hrobů i český řečník vyslovil se ve prospěch a na obranu naší vládní politiky, jak ji za nás president McKinley a jeho úřadní četa vede, na zabraných námi v poslední válce ostrovech. Vyslovil se prý v tento smysl: "—třeba vyskytují se nyní ti, kdo s ní nesouhlasí, na konec přece jen bude uznána za tu jedinou, která Americe zbývala, pakli jednalo se o čest vlajky." — Dejž to nebeský pánbů! Nic si více nepřeju, milý hochu, než abych na konec mohl též všechno, co už se stalo a ještě stane, za dobré uznat a s tím souhlasit. Ale mně, pohříchu, až dosud světějšími se jeví práva Filipinců na samosprávu a svobodu, než čest naší vlajky — té vlajky, s kterou dělá se prosprostý humbug. Mně se jedná o čest národa a je-li vlajka symbolem národním, tedy i její čest — avšak ta čest žádala, abychom s Filipinci jednali jako se spojenci, kteří pomohli nám Španělsko porazit, abychom jednali s nimi jako s přáteli a bližními, kteří radostně krev svou za svobodu prolévali a nás za své anděly strážné považovali; ale nikoli jako se zbujnými otroky, za jejichž duše dvacet milionů jsme vyplatili, a kteří proto mají se nám bez výminky poddat a nás poslouchat. Doufám, že po čertech mnoho vody uplyne, než budu moci schvalovat jako jedině možnou a tedy správnou politiku, politiku nynější vlády, kteráž ty učiněné světce svobody bez potřeby tam vraždí, jen z nadutosti a velkopanství — pro tu nejfalešnější čest vítězné vlajky — a jako na divokou zvěř hony vede, pro radost a plesír, válečnými hrůzami o všechen lidský cit připravených vojáčků. Neb takhle píše jeden z nich "Svornosti": "—Dne 15. března podnikli jsme na Filipince útok a zahnali je až k horám. Byl to *veselý* den pro nás. Hnali jsme Filipince před sebou, jako stádo ovec. Kdykoli se nám ukryli v příkopech, začali jsme křičet, že ve zděšení úkryt opouštěli a dále couvali, při čemž my na ně střílelí." — Oh, zlatý, dobrý vojáčku! V rouše těchto slov vypadáš sice jako vtělený ďábel; ale ty ním nejsi — nejsi. Otupěl jsi řemeslem války a srdce tvé se zatvrdilo. Co tobě, Čecháčku, potomku věčných a jako Filipinci nešťastných bojovníků za svobodu, učinili ti ubožáci, že ze hrůz a smrti jejich, jen jako by to ovce byly, se raduješ? Co?! Nic! Jsi ubohý, jako oni, a kletba padá na tu vládu, která s neamerickými a nekalými úmysly tu honbu na ně zahájila. A tohle měli bychom někdy schvalovat! Kde jsi, srdce české, kde jsi?! Já raději bych navždy oněměl, než jednou tento zločin na lidskosti schválil. A to je pravda.

* * *

Abych na to nezapomenul, hochu, musím zmíniti se ještě o krásném ponaučení, jež ondyno dala, známá ti už Pavla Čechova, našim milým ženám a dívkám. Napomíná je totiž na závěrku delšího pojednání svého o povinnostech pohlaví ženského, aby nepřibíraly si žádné povinnosti veřejné, pakli by, k vůli jich plnění, musely zanedbávati bližší a snad světější povinnosti příbuzenské a rodinné. Povinnosti matky, manželky, dcery a sestry jsou prý daleko přednější povinností spolkových úřadnic, sester atd. Jsou prý ženy jen potom *mravně oprávněny* podíleti se v pracích veřejných a jich povinnostech, když plně dostály svým rodinným a příbuzenským povinnostem. — — Tohle je pravda, když ne absolutní, tedy jistě relativní, vztahující se ku společnosti, v níž nyní žijeme. Jsouť sice veřejné úkoly pro ženy už teď velmi krásné a užitečné i blahodárné; ale nikoli v té míře, aby k vůli nim rodina a příbuzenstvo směly se zanedbávati. A lze říci totéž i o mužích. Ač jsou mnohé veřejné povinnosti jejich velmi důležité, na jichž správném konání obecné a často i soukromé blaho občanů závisí, přece nikdy neoprávňují muže, aby k vůli politice, spolkům a všem jiným věcem veřejným zanedbával rodinu svoji a její potřeby. Jako matka a manželka, pro samé ukrutné starosti spolkové, jen aby ten šel ku předu a se zvédal, dítky své a manžela zanedbávající, je ženou nehodnou; tak zrovna nehodný je muž, jenž pro samou politiku, spolky, dalekosáhlé opravy a obraty, pokrok, blaho a štěstí celého národa za cíl mající, zapomíná zaopatřovati svou rodinu vším potřebným a býti jí častým, milým a užitečným společníkem. Velká společnost, národ, žádá úplné odevzdání se jednotlivců jejím zájmům jen v řídkých případech, moc řídkých, kdežto malé jednoty a spolky nežádají to nikdy. Je to jen k vůli trestuhodnému rejdilství a falešné představě a vlastní *důležitosti*, proč se to činí. Znáš z našeho vlastního českého světa už podobné figurky, ženské i mužské. Pro samý spolek a jeho dobro nemůže na děti vyprat a jich tělesného a duchovního prospívání si hledět, ale neustále jen po sestrách rejdit, zábavy vymýšlet a pořádat, aby— kasa rostla. Anebo zas muž pro samou politiku a spásonosné hoření, divadla, plesy, výlety, neví, že je čas už z hospody domů odejít a těch pár nepropitých grošů ženě odevzdat, která už v bolném rozechvění příchod jeho očekává a minuty počítá, jako by na žhavém uhlí seděla, kdežto on právě v nejkrásnější ráji se nalézá a velikou vede řeč o spáse člověka — anebo aspoň o pozvednutí spolku. I aby do nich — — —! Znám už více našinců, kteří se uspolkařili a upolitikovali. Když pak se pro ty "velké veřejné účely" na mizinu připravili, nemohli pochopit, že ti spolubratří a spoluobčané, pro něž se obětovali(!), více si jich nevšímají a na pomoc jim nejdou. Bláhovci! Spolky pak samy měly by na to hledět a tu falešnou i nezdravou "obětavost" těch kterých chorobných slávochtivců a spasitelů vůbec netrpět a tím méně podporovat, neb povzbuzovat. Předešlo by se tím mnohému neštěstí, a to *skutečné* dobro spolků snad ani za mák by neutrpělo. Lidé vůbec měli by se spíše soudit dle toho, co činí pro své nejbližší, než i podle toho, co činí pro veřejnost a spolky. Aspoň velká většina jich.

Vzpomínka na Lipany.

Máj, měsíc květu a krásy, minul a poslední jeho dny uvedly nám na paměť léta dávné minulosti, kdy před 465 léty také ku konci se sklonil máj, plný nadšení, síly a vítězné slávy.

Vzpomínáme a máme mnoho příčin vzpomínati na poslední dny měsíce máje roku 1434., kdy na polích u Lipan zhynul květ české demokracie. Půl druhého desítiletí bez mála vedli boj bratří Táborité s celou Evropou, boj za volnost svědomí a víry i za ohrožénou svobodu národa. A vítězně vyšli ze všech bojů, celý svět přemohli a nikým nebyli přemoženi. Teprve na bojišti Lipanském první je stihla porážka a to v boji s vlastními krajany, v boji, kterýmž uhájiti chtěli svobodu lidu proti zvůli pánů. Statečně si vedli, jako vždy, a dlouho vzdorovali útokům, až konečně lest zvítězila nad silou a udatností. Ale nevzdali se na milost a nemilost, nezradili své demokratické zásady, nezlomena zůstala jejich hrdost, nezkalena jejich čest. V boji zoufalém na život a na smrt raději všecky síly napjali a do posledního dechu zápasili, až přesilou přemoženi padli.

Strašlivá to byla bouře, jež se snesla na tichou jindy krajinu dně 30. máje 1434 a burácela celý den až do pozdního večera. Dvě mohutná vojska srazila se zde v rozhodném zápase, Čechové proti Čechům, ti, kteří nade všemi národy Evropy proti nim spojenými vítězili, stáli zde proti sobě. Na jedné straně opravdoví upřímní Husité v pravém slova smyslu, na druhé straně lidé, kteří nechápali husitství v pravé jeho podstatě, lidé slabí a nestálí, panstvo hrabivé, jemuž demokratický ráz husitství byl již nepohodlným. Jak praveno, lstí zvítězili tito druzí nad prvými.

Tábor jest přemožen. Veliký vůdce Táboritů sám padá na bojišti Lipanském, a s ním klesají v náruč smrti všichni chrabří obhájci svobody prostého lidu. Páni vítězí a vítězství svého také plnou měrou užívají, jakoby až na dno chtěli vyprázdniti rozkošnou pro ně číši vítězství. Co jim bylo po tom, že přemožený lid toutéž řečí hovoří, k témuž se národu hlásí a tutéž víru vyznává! Co jim bylo husitské bratrství! Nic to vše pro ně neznamenalo. Jsou vítězi a proto poutají lid na svých statcích otrockými pouty, přitužují robot a činí ze sedláků pravé nevolníky. Jestliže dříve těšil se selský lid jakés takés svobodě, nyní po Lipanech bylo veta po všem.

Samo doma zotročujíc lid, skládní panstvo otrocké své šíje před cizinou, ustupuje, polevuje v zásadách, opičících se po cizotě, přijímá cizí mrav a zvyk, mrhá národní statky v hýření, hrách a kratochvílích, pino sobectví a požitkářství, hašteří se mezi sebou o tučné úřady v zemi, až konečně strhlo všecek národ na pokraj záhuby; po Lipanech přišla Bílá Hora, přijíti musila a sotva by byla přišla, kdyby rozhodnutí na Lipanech jinak bylo dopadlo.

Smutné, trpké vzpomínky budí v mysli lipanský den. Od Lipan až na Bílou Horu jest jediný řetěz utrpení selského lidu, podrobeného pode jhem těžké roboty. Národ ovládá šlechta a zastupují na venek stavy; panský, rytířský a zástupci měst. Lid sám, tedy vlastní národ, jest vyloučen a po celou dobu ze správy veřejné a nemá ani nejmenšího vlivu na běh věcí veřejných. Demokracie česká zhynula a s ní mizel znenáhla i duch husitský z českých myslí, duch to síly a samostatnosti, ryvnosti a svobody. A láska ku svobodě, smysl pro rovnost všech lidí, mužná mysl ustupuje otroctví, lenosti a rozmařilosti. Místo nadšené obětovnosti pro krásné idee nastupuje chladné sobectví. Toť jsou znaky doby polipanské a ty nemohly jinam přivésti český národ, než na Bílou Horu.

Vidíme z toho jasně, že jen a dotud byl český národ šťastný a svobodný, když on sám, nejširší jeho vrstvy, byly svobodné. Jakmile však národ ovládly stavy, zejména šlechta vyšší i nižší, byl také konec národního rozvoje a pokroku. Privilegia a výsady jednotlivých tříd nerovnávaly se nikdy s duchem českým, jenž znamená rovnost a volnost. Privilegia a výsady šlechty přivodily záhubu českému národu, zásady demokratické přinesly mu svobodu a slávu.

Tyto zásady: rovnost, volnost, bratrství jsou vůdčími ideami doby husitské. A proto právem můžeme dobu husitskou nazvati májem českého lidu, a byl to vskutku máj plný síly a života.

Svobodný byl náš národ tehdá, mravností a vzdělaností vynikal, nebylo sobectví v něm ani chladné netečnosti. Horoucí zápal pro ideály nejsvětější, ušlechtilé nadšení, síla mravní i zachovalost tělesná, to byly vzácné statky, jež tehdá byly vlastní českému národu. Tyto vlastnosti to byly, jež způsobily, že český národ první mezi všemi ve tmách středověku rozžehl pochodeň osvěty, pokroku a svobody. A za myšlénky tyto po příkladu velikého Mistra Jana s nadšením do boje se dal a tím udatněji si vedl, když se svobodou přesvědčení ohrožena byla i svoboda politická. "Rachotem houfnic táborských otvírala se brána nového věku — svoboda! rovnost! bratrství! zahřmělo nad světem, který nechápal ještě velebných těch hesel," tak píše Svatopluk Čech.

A národ Husův také čestně obránil všecky své duchovní statky. Jako zmatené stádo prchaly před Tábory zástupy křižáků, všichni národové Evropy se vystřídali v boji proti nim a všickni s hanbou odtáhli.

Zachráněna byla svoboda, zachráněna národnost. To stačí k tomu, abychom dobu husitskou nazvali májem českého lidu. Škoda, že tak krátko kvetl. Tam na bojišti lipanském zapadlo slunko nad tím čarovným, bujarým českým májem.

"Kdož jste boží bojovníci", voláme v písni husitské. Vymřeli, odešli od nás a "zůstali tu jen lidé srdcí mdlých." —s—

Rybaření.

Nynější období roční vyznamenává se tím, že jest to sézona chytání ryb na udici, kteréžto zábavě holdují též mnozí a mnozí krajané, jimž jest rybolov nejmilejší zábavou. A skutečně, vyjdeme-li si k řece, neb potoku, ať jest to již v městě neb na venkově, spatříme na březích proudících vod postavy mladé i staré, držící udici v ruce a toužebně očekávající okamžik, až jim některá ryba chytne se na vnadidlo. Jest sice třeba trpělivosti k podobné zábavě, avšak náruživý rybák jí má vždycky dostatek.

Osoby, které mají dostatek času a zbytečné peníze, mají v Americe nesčíslných míst, v nichž mohou chytati ryby libovolně. Jsou to jmenovitě státy Maine a New Hampshire, kde losos nalézá se v hojnosti v tamních vodách, dále pověstný jest okres Sullivan ve státu New Yorku, v jehož vodách množství různých druhů ryb se prohání. Také v Pennsylvanii jest mnoho vhodných míst pro rybaření, jako na př. v okresích Monroe, York, Potter, Berks atd.

Rybáři chválí si také minnesotské řeky, v nichž nalézá se hojně chutných ryb. Ve vodách těchto loví zejména "Babtism River Club", jenž má ve svém středu několik vynikajících rybářů, jako na př. senátora C. K. Davise, generála J. B. Staubourna a j. v. Velké množství ryb nalézá se také v řece Cataloochee v severní Karolině, v Missouri, Meramac, Gasconade a Černé řece, kam zajíždí ročně tisíce milovníků rybolovu, jimž poměry toho dovolují.

Královnou ryb v sladkých vodách amerických jest štika (muskellunge, esox nobilior), dále losos, jenž vyskytuje se zde v takovém množství v četných řekách, že mnoho tisíc lidí živí se lovením této chutné ryby, jež pak v krabicích naložená přichází do trhu. Také pstruhů, jichž jest pět druhů, nalézá se zde ohromné množství. Ovšem, mimo tyto ryby jsou zde ještě jiné druhy, jež rybářům jsou vítány.

Nástroje rybářské jsou různé, neboť každý rybář pořídí si je dle toho, jak dalece prostředky peněžní mu dovolují. Vidíme některé rybáře, kteří spokojí se s prutem, k němuž šňůru koupí za 5c., a jsou opět jiní, kteří jinak nevyjdou na rybolov, dokud nemají po ruce všechny možné nástroje, za něž musí platiti až $20.00.

Leč, ať vyjde si rybář s 5centovou udicí neb 20dollarovým zařízením rybářským na rybolov, oba jdou za jediným cílem, jenž jim poskytuje hojně zábavy, — oba jdou chytati ryby. Na omylu byl by však každý, kdo by soudil, že horlivým rybářům jde jedině o hojné nachytání ryb. Nikoliv. Takový milovník rybolovu spokojí se, když chytí třeba jedinou rybu, jen když nejde domů na prázdno, aby se mu nevysmáli, že jest "bžundou". Však jest to také ale radost, podívati se na vracejícího se rybáře, jemuž štěstí přálo, jak prohýbá se pod tíhou nachytaných ryb. Zářící jeho obličej zvěstuje nám již z daleka, že užil zábavy, již nenahradí mu žádná jiná. — Jsou ovšem také tak zvaní sváteční rybáři, kteří neznají pravidla chytání ryb a jdou je loviti jen z dlouhé chvíle. Těmto však z pravidla obličeje nezáří při návratu z rybolovu, naopak, mračné jejich tváře zvěstují nám, že štěstí jim nepřálo. Oni však nejsou z těch, kteří chodí domů s prázdnem a proto nejbližší obchod s rybami vypomůže jim z nesnází!

Jak léčiti strhnutí.

— Minulý podzim strhnul jsem se v levém boku při zápolení s těžkými bednami. Doktor jehož jsem povolal pravil z počátku, že jest to jen slabé namožení a budu brzo zdráv, avšak one bylo čím dále tím hůře a doktor pak pravil, že mám revmatism. Bolest stále varůstala a já jsem sotva mohl do práce. Šel jsem do lékárny a lékárník odporučil mi zkusiti Chamberlains Pain Balm. Zkusil jsem ho a půl jedné 50 centové láhvé mne úplně vyléčilo. Odporučím jej nyní všem mým přátelům — F. A. Babock, Erie, Penn. Jest na prodej ve všech lékárnách.

Jediná dráha do Chicaga,

která cestujícím poskytuje každodenní vlaky a jízdu do Chicaga za světla denního, je North Western dráha. Vlak vyjíždí z Omahy v 6:40 ráno a přijíždí v 8:15 večer téhož dne do Chicaga. Vlak tento jest v popředí doby nynější a jest u cestujícího obecenstva omažského nejoblíbenějším. Jiné rychlovlaky vyjíždí každodenně do Chicago v 4:55 a v 6:55 večer. Cestovní lístky můžete obdržeti na Farnam ulici v čísle 1401, v městské písárně dráhy "THE NORTH WESTERN LINE."

Dr. L. H. SIXTA,
český lékař.
SCHUYLER, NEBR.
Písárna v Hellmanově bloku.
V druhém poschodí.

FR. CUBA
...ČESKÝ PRAVNÍK...
VE SCHUYLER - - NEBR.
Vede právní pře při všech soudech v kterékoliv části státu a poslouží právní radou ve všech případech. Pečuje bedlivě a osobně o všechny záležitosti mu svěřené.
Reference: Bankovní dům F. Foldy. Adresujte: Fr. Cuba, Shuyler, Neb

Předplácejte svým přátelům "Hospodáře" do Čech, pouze $1.50 ročně.

NEZDRAVÁ KREV
povstane, když žaludek a zažívací . . ústrojí jest porušeno . .
Dr. August Koenig's
HAMBURGER TROPFEN
jest tím nejlepším jarním lékem. Ony žaludek posilní a pozdraví a napomohou krev zčistiti. .....

Dr. ČEPELKA,
v Čechách promovaný i zkušený . . .
LÉKAŘ
ORDINUJE V ČESKÉ LÉKÁRNĚ
F. NEDĚLY & SYNA
V CRETE, NEBRASKA.
Veškeré předpisy lékařské vyhotovují se v této lékárně s právě a svědomitě, z nejčistších a nejlepších léčebních prostředků. gr-tf

Frank Doležal,
český právník
FREMONT, - NEBRASKA
Vyřizuje veškeré soudní a právní záležitosti při vrchním, aneb krajském soud v kterémkoliv okresu. Maje důkladne znalosti práv, nabízí služeb svých ct. krajanům ve všech částech státu. 44tf.

BOSTON STORE.

Nabízí tento týden dvě spojené zásoby zboží. Vykoupili jsme zásobu dvou velkých a pozoruhodných obchodů a nabízíme tento týden zboží za báječně nízké ceny, kteréž každého překvapiti musí. Zásoby tohoto zboží pocházejí od firmy JENKINS & JENKINS, velkoobchodníků v střižním zboží z Chicaga a ERNEST KROPPA, obchodníka v střižním zboží a šatstvu v Detroit, Michigan.

V následujícím uvádíme pouze jen některé druhy zboží a báječně nízké ceny, za jaké se prodává.

50c. hedbávi pruhované a květované yard za 15c.
75c. černé a květované hedvábí po 25c yard.
$2.00 hedvábí po 49 a 59c.
35c. celovlněné kašmíry 9c.
50c. celovlněné challies, 12c.
$1.00 vlněné látky na šaty po 25c.
Pásky a mašle až do ceny $1.50 po 25c.
Ženské, dívčí a dětské rukavičky bez prstů po 5c.
Ženské hedvábné rukavičky po 15c.
Šátky bílé s barevným okolkem po 2 centech.
Šátky z indického lawnu po 5c.
Hedvábné závoje, černé a jiných barev, 10c. yard.
Dívčí a dětské černé punčochy, 2c.
Ženské, dívčí a dětské punčochy 6c.
Dívčí černé, hnědé a modré punčochy, 3½ centu.
Vyšívané kraječky a vložky 1½c. yard.
Nejlepší vyšívání na nainsoocks, jack onets a cambricu 6½c. yard.
Torchonské kraječky a vložky, 3½ yard.
Orientálské a jiné importované krajky 7½c. yard.
Dětské krajkové bonýtky 15c.
Ženské, dívčí a dětské spodní prádlo 5c.
Pěkné ženské hedvábím vroubené spodní prádlo 8½c.
Dokonale přiléhající letní šněrovačky 19 centů.
Nejpěknější šněrovačky z francouzkého satinu a j. 39c.
$3.00 hlazené rukavičky 69c.
Pomačkané aneb sebe nepatrněji pomazané rukavičky 39
Mužské letní spodní prádlo 15c.
Mužské prané bílé košile 59c.
Bavlněné challies ceny 5c. yard po 1½c.
Bílé látky kostkované neb pruhové, ceny 10c., po 8½c.
Všechna kalika ceny až do 7½c. po 2½c
36 palcové perkály, světlé neb tmavé po 6½.
Nové jarní lawny po 3½.
Zbytky silkolinů z továrny po 2½c.
Nejlepší museliny ceny až 12½c. po 4½c.
Nebílené museliny všech druhů po 2½c.
Těžké křížové látky na košile 5c.
Olejová plátna na stůl 8½.
Zbytky Organlinů, lawnů a dimitů 3½c.
Krajkové záclony, obyčejné ceny $1.00 za pár, po 15c. kus.
Záclony prodávané po $2.00 nyní 39c.
Skvostné záclony krajkové, ceny až do $5.00, 69c.
Záclony do dveří, ceny až $12.50, po $3.98
Těžké lněné nebílené ubrusy, yard 15c.
Zbývající červené ubrusy, yard 9c.
Buňkovité a křížové látky na ručníky 1c. yard.
Turecké látky na ručníky, ceny do 50c. do 7½c.
Všechny 25 a 35c. červené ubrusy po 15 centech.

Boston Store,
roh 16. a Douglas ul.
J. L. Brandeis a synové, maj.